

Imperialistische oorlog in Oekraïne: Kapitalisme is oorlog, oorlog aan het kapitalisme!

De oorlog in Europa is begonnen. Het is niet de eerste keer sinds de tweede wereldslachting van 1939-45. In het begin van de jaren 1990 werd het voormalige Joegoslavië geteisterd door een oorlog, waarbij in naam van de 'etnische zuivering' 140 000 doden vielen door massamoorden op burgers, zoals in Srebrenica in juli 1995, waar 8000 mannen en tieners in koelen bloede werden vermoord. De oorlog die zojuist is uitgebroken met het offensief van de Russische legers tegen Oekraïne is vooralsnog niet zo dodelijk, maar niemand weet nog hoeveel slachtoffers hij uiteindelijk zal eisen. Op dit moment is het veel grootschaliger dan de oorlog in ex-Joegoslavië. Vandaag zijn het geen milities of kleine staten die elkaar bevechten. De huidige oorlog gaat tussen de twee meest uitgestrekte staten van Europa, met een bevolking van respectievelijk 150 miljoen en 45 miljoen, en met enorme legers: 700 000 manschappen in Rusland en meer dan 250 000 in Oekraïne.

Als de grootmachten al betrokken waren bij de confrontaties in voormalig Joegoslavië, dan was dat op indirecte wijze of door deel te nemen aan een 'interim vredesmacht', onder auspiciën van de Verenigde Naties. Vandaag wordt Rusland niet alleen geconfronteerd met Oekraïne, maar ook met alle westerse landen die deel uitmaken van de NAVO en die, hoewel zij niet rechtstreeks bij de gevechten betrokken zijn, belangrijke economische sancties tegen dit land hebben genomen en tegelijkertijd zijn begonnen wapens naar Oekraïne te sturen .

De zojuist begonnen oorlog is dus een dramatische gebeurtenis van de allergrootste betekenis, in de eerste plaats voor Europa, maar ook voor de hele wereld. Hij heeft al duizenden levens geëist onder soldaten aan beide zijden en onder burgers. Hij heeft honderdduizenden vluchtelingen op de vlucht gejaagd. Hij zal leiden tot verdere prijsstijgingen voor energie en graan, wat kou en honger zal betekenen, terwijl in de meeste landen van de wereld de uitgebuitenen, de armsten, hun levensomstandigheden reeds hebben zien instorten door de inflatie. Zoals altijd is het de klasse die het grootste deel van de maatschappelijke rijkdom voortbrengt, de arbeidersklasse, die de hoogste prijs zal betalen voor de oorlogshandelingen van de meesters van de wereld.

Deze oorlogstragedie kan niet los worden gezien van de hele wereldsituatie van de afgelopen twee jaar: de pandemie, de verergering van de economische crisis, de toename van het aantal milieurampen. Zij vormt een duidelijke uitdrukking van het afglijden van de wereld naar de barbarij.

De leugens van de oorlogspropaganda

Elke oorlog gaat gepaard met massale leugencampagnes. Om de mensen, en vooral de uitgebuitenen, de verschrikkelijke offers te doen aanvaarden die van hen gevraagd worden, het offer van hun leven voor degenen die naar het front gestuurd worden, het rouwen van hun moeders, hun partners, hun kinderen, de terreur van de burgerbevolking, de ontberingen en de verergering van de uitbuiting, is het noodzakelijk dat hun hoofden volgestopt worden met leugens

De leugens van Poetin zijn grof en vormen een weerspiegeling van de leugens van het Sovjetregime waarin hij zijn carrière begon als officier bij de KGB, de politieke politie en spionagedienst. Hij beweert dat hij een 'speciale militaire operatie' uitvoert om de bevolking van Donbass, die het slachtoffer is van 'genocide', te hetties. Volgens zijn zeggen wil hij Oekraïne bevrijden van het 'nazi-regime' dat het land regeert. Het is waar dat de Russisch sprekende bevolkingsgroepen in het Oosten worden vervolgd door Oekraïense nationalistische milities, die vaak terugverlangen naar het nazi-regime, maar er is geen sprake van genocide.

De leugens van westerse regeringen en media zijn meestal subtieler. Niet altijd: de Verenigde Staten en hun bondgenoten, waaronder het zeer 'democratische' Verenigd Koninkrijk, Spanje, Italië en... Oekraïne (!) verkochten ons de interventie in Irak in 2003 in naam van de - totaal verzonnen - dreiging van 'massavernietigingswapens' in handen van Saddam Hoessein. Een interventie die resulteerde in enkele honderdduizenden doden en twee miljoen vluchtelingen onder de Iraakse bevolking, en enkele tienduizenden doden onder de soldaten van de coalitie.

Vandaag voeren de 'democratische' leiders en de westerse media ons het sprookje van de strijd tussen de 'boosaardige duivel' Poetin en het 'aardige klein duimpje' Zelenski. We weten al heel lang dat Poetin een cynische crimineel is. Hij heeft trouwen het voorkomen dat erbij hoort. Zelenski heeft het voordeel dat hij niet zo'n strafblad heeft als Poetin en dat hij, voordat hij de politiek inging, een populaire komische acteur was (met een groot fortuin in de belastingparadijzen als gevolg). Maar zijn komische talenten hebben hem nu in staat gesteld om met bravoure zijn nieuwe rol als krijgsheer aan te nemen, als degene die mannen tussen 18 en 60 verbiedt om hun families te vergezellen die naar het buitenland willen vluchten, als degene die Oekraïners oproept om zich te laten doden voor 'het Vaderland', d.w.z. voor de belangen van de Oekraïense bourgeoisie en de oligarchen. Want wat ook de kleur is van de partijen die regeren, wat ook de toon is van hun toespraken, alle na-

tionale staten zijn bovenal verdedigers van de belangen van de uitbuitende klasse, van de nationale bourgeoisie, tegenover de uitgebuitenen en tegenover de concurrentie van andere nationale bourgeoisieën.

In alle oorlogspropaganda presenteert elke staat zich als 'slachtoffer van agressie' en die zich moet verdedigen tegen de 'agressor'. Maar aangezien alle staten in werkelijkheid schurken zijn, is het zinloos te vragen welke schurk bij een afrekening het eerst heeft geschoten. Vandaag hebben Poetin en Rusland als eerste geschoten, maar in het verleden heeft de NAVO, onder voogdij van de VS, veel landen in haar rangen opgenomen die, vóór de ineenstorting van het Oostblok en de Sovjet-Unie, door Rusland werden gedomineerd. Door de oorlog te beginnen, wil de schurk Poetin iets van de vroegere macht van zijn land terugwinnen, met name door te voorkomen dat Oekraïne lid wordt van de NAVO.

In werkelijkheid is de permanente oorlog sinds het begin van de 20e eeuw, met al het verschrikkelijke leed dat daaruit voortvloeit, onlosmakelijk verbonden met het kapitalistische systeem, een systeem dat gebaseerd is op concurrentie tussen bedrijven en tussen staten, waar de handelsoorlog tot de gewapende oorlog leidt, waar de verergering van de economische tegenstellingen, van de crisis, steeds meer oorlogsconflicten doet oplaaien. Een systeem dat gebaseerd is op winst en de wrede uitbuiting van de producenten, waarbij de laatsten gedwongen worden bloedgeld te betalen nadat zij eerst hebben betaald met de prijs van hun zweet.

Sinds 2015 zijn de wereldwijde militaire uitgaven sterk gestegen. Deze oorlog heeft dit proces alleen maar versneld. Als symbool van deze dodelijke spiraal is Duitsland begonnen met de levering van wapens aan Oekraïne, een historische primeur sinds de Tweede Wereldoorlog. Voor de eerste keer financiert ook de Europese Unie de aankoop en levering van wapens aan Oekraïne; en de Russische president Vladimir Poetin heeft gedreigd kernwapens te gebruiken om zijn vastberadenheid en vernietigende capaciteiten te tonen.

Hoe kan er een einde gemaakt worden aan de oorlog?

Niemand kan precies voorspellen hoe de huidige oorlog zal aflopen, ook al heeft Rusland een veel sterker leger dan Oekraïne. Vandaag zijn er over de hele wereld, en ook in Rusland zelf, talrijke demonstraties tegen de Russische interventie. Maar deze demonstraties zullen geen einde maken aan de vijandelijkheden. De geschiedenis heeft aangetoond dat de enige kracht die een einde kan ma-

ken aan de kapitalistische oorlog de uitgebuite klasse is, het proletariaat, de directe vijand van de bourgeoisie. Dit was het geval toen de arbeiders van Rusland in oktober 1917 de burgerlijke staat omver wierpen en de arbeiders en soldaten van Duitsland in november 1918 in opstand kwamen en hun regering dwongen de wapenstilstand te ondertekenen. Als Poetin honderdduizenden soldaten naar Oekraïne kon sturen om zich te laten doden, als veel Oekraïners vandaag bereid zijn hun leven te geven voor de 'verdediging van het vaderland', dan komt dat grotendeels omdat de arbeidersklasse in dit deel van de wereld bijzonder zwak is. De ineenstorting in 1989 van de regimes die beweerden een 'socialistische' of een 'arbeidersstaat' te vertegenwoordigen, had de arbeidersklasse in de wereld een zeer harde klap toegebracht. Deze klap trof de arbeiders die vanaf 1968 en gedurende de jaren 1970 hard hadden gestreden in landen als Frankrijk, Italië en het Verenigd Koninkrijk, maar nog meer de arbeiders in de zogenaamde 'socialistische' landen, zoals die in Polen, die in augustus 1980 massaal en met grote vastberadenheid streden en de regering dwongen af te zien van repressie en hun eisen in te willigen.

Door 'voor de vrede' te demonstreren, en ervoor te kiezen het ene land tegen het andere te steunen, kunnen wij geen werkelijke solidariteit betuigen met de slachtoffers van de oorlog, de burgerbevolking en de soldaten van beide partijen, proletariërs in uniform die tot kanonnenvoer zijn veranderd. De enige solidariteit bestaat in het aan de kaak stellen van ALLE kapitalistische staten, ALLE partijen die oproepen om zich achter deze of gene nationale vlag te scharen, ALLE partijen die ons lokken met de illusie van vrede en 'goede betrekkingen' tussen de volkeren. De enige solidariteit die werkelijk effect kan hebben is de ontwikkeling van massale en bewuste strijd van de arbeidersklasse over de hele wereld. En vooral in het besef dat zij een voorbereiding is op de omverwerping van het systeem dat verantwoordelijk is voor de oorlogen en alle barbaarsheid die de mensheid steeds meer bedreigt, het kapitalistische systeem.

Vandaag staan de oude leuzen van de arbeidersbeweging, die in het Communistisch Manifest van 1848 stonden, meer dan ooit op de agenda: Proletariërs hebben geen vaderland! Proletariërs aller landen, verenigt u!

Voor de ontwikkeling van de klassenstrijd van het internationale proletariaat!

Internationale Kommunistische Strooming, 27-02- 2022

We verspreiden dit pamflet in alle landen waar onze militanten aanwezig zijn. Degenen die het eens zijn met de inhoud van dit pamflet kunnen het downloaden van de bijgevoegde pdf en het zo goed mogelijk verspreiden.

De secties van de IKS in België en Nederland organiseren een open bijeenkomst op zaterdag 7 mei te Brussel in het Gemeenschapscentrum Pianofabriek, Fortstraat 35, 1060 St-Gillis om 14:00 uur, over de oorlog in Oekraïne en onze taken.

**U kunt zich ook aanmelden via: benelux@internationalism.org
of volg onze website op nl.internationalism.org.**

